

Sygn. akt II K 821/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Targu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sławomir Biskup

Protokolant: st.sekr.sądowy Marta Sobolewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17.01.2018r. i 14.03. 2018 r.

z oskarżenia publicznego sprawy:

P. J. (J.)

s. Z. i I. z domu P.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w czasie od dnia 20 kwietnia 2017 roku do dnia 29 kwietnia 2017 roku, w N., doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej M. T. (1) do niekorzystnego rozporządzania mieniem w wysokości 1 370 PLN w ten sposób, że wprowadził ją w błąd co do uregulowania należności za pobyt w Pensjonacie (...), czego nie uczynił, w tym ze wynajmem pokoju i korzystanie z wyżywienia, na szkodę M. T. (1)

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk

I. Oskarżonego P. J. uznaje za winnego tego, że w okresie od 20 kwietnia 2017 roku do 29 kwietnia 2017 roku w N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. T. (1) właścicielkę Pensjonatu (...) do niekorzystnego rozporządzania mieniem w wysokości 1 370 PLN w ten sposób, iż nie uregulował należności za pobyt i wyżywienie w tym pensjonacie, przy czym czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi tj. występku z art. 286 § 3 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda tj. grzywnę w kwocie 1.000 (tysiąc) złotych;

II. Na zasadzie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego P. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 (sto siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Przewodniczący

Sygn. akt II K 821/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 marca 2018r.

P. J. oskarżony został o to, że:

w czasie od dnia 20 kwietnia 2017r. do dnia 29 kwietnia 2017r. w N., doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej M. T. (1) do niekorzystnego rozporządzania mieniem w wysokości 1 370 złotych w ten sposób, że

wprowadził ją w błąd co do uregulowania należności za pobyt w Pensjonacie (...), czego nie uczynił, w tym za wynajmem pokoju i korzystanie z wyżywienia, na szkodę M. T. (1)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony P. J. w dniu 20 kwietnia 2017r. zameldował się w pensjonacie (...) pod R.” w N., gdzie M. T. (1) prowadzi działalność gospodarczą. Oskarżony meldując się oświadczył, że w pensjonacie mieszkał będzie, aż do przyjazdu żony. Oskarżony od tego dnia korzystał w pensjonacie z noclegów oraz śniadań i kolacji. W dniu 28 kwietnia 2017r. oskarżony poproszony o uregulowanie rachunku oświadczył, że rachunek taki ureguluje następnego dnia po śniadaniu, gdy będzie opuszczał pensjonat. W dniu 29 kwietnia 2017r. w godzinach rannych oskarżony P. J. niezauważony, opuścił pensjonat, nie płacąc za pobyt należnej w wysokości 1370 złotych kwoty za noclegi i posiłki.

/dowód: zeznania świadków: M. T. k. 136 i 5, D. P. k. 131 i 53/

Oskarżony P. J. wyrównał szkodę uiszczając w październiku 2017r. i styczniu 2018r. łącznie kwotę 1370 złotych na rzecz pokrzywdzonej M. T. (1).

/dowód: zeznanie świadka M. T. k. 136 i 5, wydruk k. 129/

Oskarżony P. J. nie korzystał z prawa składania wyjaśnień przed Sądem, a w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. J. k. 130 i k. 44-45/

Oskarżony P. J. ma 45 lat, jest żonaty, jest ojcem dziecka, którego nie utrzymuje, nie ma wyuczonego zawodu, jako pracownik fizyczny zarabia ok. 1500 złotych miesięcznie, jest właścicielem domu jednorodzinnego, nie był do tej pory karany.

/dowód: protokoły k. 130 i k. 44-45 informacja z K.R.K. k. 30/

Sąd dokonał następującej oceny dowodów:

Rekonstruując stan faktyczny sprawy Sąd oparł się w całości na zeznaniach pokrzywdzonej M. T. (1) i świadka D. P. (2).

Zeznania tych świadków, co do okoliczności, w których oskarżony zameldował się w pensjonacie, a następnie proszony o uregulowanie rachunku zapewnił, że go następnego dnia ureguluje, a następnie w sposób niepostrzeżony opuścił pensjonat są jasne i stanowcze i Sąd dał im wiarę.

Zarówno treść tych zeznań, jak i bezpośredni kontakt z pokrzywdzoną nie dały żadnych podstaw do kwestionowania ich wiarygodności, tym bardziej, że pokrzywdzona przy okazji zeznań oświadczyła też, że oskarżony szkodę jej wyrównał w całości.

Wszystkie te okoliczności sprawiły, że zeznania wymienionych świadków stanowiły podstawę dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych.

Sąd w konsekwencji za gołosłowne uznał oświadczenie oskarżonego P. J., który w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Stanowisko oskarżonego wobec stanowczych i przekonujących zeznań świadków jawi się jako zupełnie niewiarygodne.

Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd oparł się również na ujawnionym dowodzie wpłaty i informacji z K., które to dokumenty nie były podważane przez strony i brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, co następuje:

Odpowiedzialności karnej z art. 286 § 1 k.k. dopuszcza się m.in. ten kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd. Wprowadzenie w błąd polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do zamiaru uiszczenia rachunku za pobyt w hotelu lub dysponowania środkami na pobyt w hotelu).

Przenosząc powyższe ogólne rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż oskarżony P. J. dopuścił się przestępstwa oszustwa z art. 286 k.k. bowiem w okresie od dnia 20 do dnia 29 kwietnia 2017r. chcąc osiągnąć korzyść majątkową wprowadził w błąd pokrzywdzoną co do posiadania środków finansowych na pobyt w jej pensjonacie, zapewniając ją o możliwości i gotowości zapłaty rachunku za pobyt w jej pensjonacie doprowadził M. T. (1) do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w postaci świadczenia oskarżonemu usług noclegu i żywienia w okresie zarzutu wartości 1370 złotych.

Z uwagi na sposób działania i stosunkowo niewielką wartość wyłudzonego mienia, Sąd uznał, że czyn oskarżonego P. J. stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu przepisu art. 286 § 3 k.k. pozwalającego m.in. na wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszej od kary pozbawienia wolności.

Dopuszczając się przypisanego czynu oskarżony P. J. działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim albowiem działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (tj. bezpłatnego korzystania z noclegów i posiłków wartości 1370 złotych), nie płacąc rachunku za pobyt, będąc świadomym swej sytuacji finansowej wprowadził w błąd właścicielkę pensjonatu (...), co do możliwości i zamiaru zapłaty za pobierane od niej usługi. Zatem działaniem swym doprowadził pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i zamiar swój w pełni zrealizował.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 3 k.k. Sąd wymierzył P. J. jedynie karę grzywny w kwocie 1000 złotych.

W ocenie Sądu wymiar dolegliwości finansowej nie przekracza stopnia winy oskarżonego działającego z zamiarem bezpośrednim i jest adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Ustalając stopień winy Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony jako osoba w pełni poczytalna zdawał sobie w pełni sprawę ze znaczenia swojego czynu.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął dotychczasowa niekaralność oskarżonego.

Wymierzona obecnie wobec oskarżonego P. J. kara w ocenie Sądu spełni cele kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i prewencji ogólnej, będąc karą adekwatną zarówno do stopnia zawinienia oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa.

Zdaniem Sądu wymierzona kara powinna uświadomić oskarżonemu naganność i nieopłacalność tego typu zachowań na przyszłość oraz stanowić realne ostrzeżenie przed powielaniem tego typu zachowań w przyszłości. W zakresie prewencji generalnej orzeczona kara powinna odwieść potencjalnych sprawców od takich zachowań uświadamiając im naganność i nieopłacalność tego typu działań. Orzeczona kara w ocenie Sądu wpłynie również na kształtowanie się świadomości prawnej społeczeństwa wskazując, iż organa ścigania i wymiar sprawiedliwości stoją na straży praw osób pokrzywdzonych, a osoby łamiące porządek prawny spotyka represja karna.

Oskarżony pracuje, osiąga stały miesięczny dochód, dlatego Sąd na zasadzie art. 627 k.p.k. zasądził od P. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 100 złotych tytułem opłaty.

Przewodniczący